

[Statsministeren.]

der skulle være mindre mulighed for at gennemføre vidtgående reformer i det høje landsting, end der er f. eks. her i folketinget. Noget andet er, hvis det ærede medlem siger: ja, men jeg personlig ser en større garanti i landstinget end i folkeafstemningen. Bevares, det er der ikke noget at sige til. Så kan jeg kun sige, at den opfattelse deler jeg ikke.

Det ærede medlem — forøvrigt var der måske også andre — udtalte beklagelse over, at skattelove ikke kunne komme ind under bestemmelsen om folkeafstemning. Det, må jeg have lov til at gå ud fra kan ikke være alvor fra nogen side. Det kan ikke være alvor, at skattelovene skulle kunne underkastes folkeafstemning. Hvis man iøvrigt går ind på den tankegang, skulle man jo også drage omsorg for, at det i grundloven blev bestemt, at ingen regering kunne føre inflatorisk politik, men det ville dog vist blive vanskeligt at lovgive om. Man kan lige så let, ja, meget lettere, udhule ejendomsretten gennem en rygende inflationspolitik, end man kan gennem skattelove. Derfor vil jeg sige, at det nu ikke er så helt enkelt.

Med hensyn til det, som er nævnt om henvendelsen fra landets hovederhverv, vil jeg gerne sige, at det er vel noget, vi alle sammen har haft i tankerne. De problemer, der er rejst af hovedorganisationerne, er noget, der har optaget kommissionen igennem utallige møder; men også her gælder det, som det ærede medlem hr. Hans Pinstrup rigtigt sagde, at vi må naturligvis ikke slutte ud fra parti- eller organisationsønsker; her gælder det alene, hvad det enkelte medlem er bundet af i henseende til sin overbevisning. Jeg har netop haft den glæde i går at blive inviteret til et møde i en sammenslutning, Erhvervenes Oplysningsråd, for at vi paragraf for paragraf kan gennemgå grundlovsforslaget og se på de forringelser, der skulle være kommet. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at når vi går fra dette møde, hvor jeg måske også træffer det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, vil vi være glade over at kunne sige: der er ingen ændringer sket i retning af at afsvække ejendomsretten; tværtimod har vi søgt at udbygge den.

Ordføreren (Lorentzen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på grundlovs-

forslaget § 29, hvortil han knyttede en del bemærkninger. Angående de bemærkninger, det ærede medlem knyttede til denne bestemmelse, kan jeg iøvrigt delvis henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Bomholt gjorde; de dækker for så vidt fuldkommen, hvad der står i denne paragraf. Men jeg må måske have lov til overfor det ærede medlem hr. Bomholt at sige, at det er vel ikke tilstrækkeligt kun at pege på forsømmelige forsørgere og dem, der på grund af alkoholisme er forsømmelige forsørgere — det var måske iøvrigt ikke det ærede medlem hr. Bomholt, men det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der var inde på dette —, for med dansk folkementalitet garanterer jeg for, at selvom vi kommer ud for de mest udprægede forsømmelige forsørgere, vil meget få falde ind under denne kategori, fordi det nu engang ikke er dansk folkekarakter at sidde og pege en mand ud som forsømmelig forsørgere. Man bliver nødt til at tage et gennemsnit: en mand, der år efter år uden påviselig sygdom får offentlig hjælp, vil man være meget betænkelig ved at give fuld stemmeret; medmindre han er så underbegavet, at man siger: ja, det er jo synd for ham, for han kan måske ikke bedre.

Jeg må måske have lov at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det er rigtigt, at det ærede medlem stillede det spørgsmål i udvalget, hvor mange der havde mistet valget på grund af modtaget fattighjælp. Det er også rigtigt, at der var ingen, der opponerede imod, at dette spørgsmål blev besvaret, og da det ærede medlem hr. Aksel Larsen på grund af sygdom var forhindret og derfor lod sig erstatte med det ærede medlem hr. Fuglsang, gjorde udvalget ham bekendt med, at der var kommet svar på hans forespørgsel, og at dette svar var tilstillet valglovsudvalget, hvor det ærede medlem har en partifælle som udvalgsmedlem, og jeg forstod på det tal, det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremførte her fra denne talerstol, at han var gjort bekendt med disse tal, således at jeg ikke kan se, det tjener noget fornuftigt formål, at de også optrykkes; det er ikke, fordi jeg har den fjerneste angst for tallene.

Så gjorde det ærede medlem hr. Aksel Larsen i udvalget opmærksom på, og det ærede medlem var så venlig for et øjeblik siden at gøre mig opmærksom på en ting,